

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قم
معاونت دانشجویی و فرهنگی

آیین نامه پوشش و اخلاق اسلامی - حرفه‌ای

دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قم

هر چه محیط دانشگاه، محیط تدین و سلامت دینی باشد، برای دانشجو، برای درس خواندن، برای فکر صحیح کردن و برای هر گونه تلاش سیاسی و فرهنگی سالم، امن تر خواهد بود.

مقام معظم رهبری (دامت برکاته)

مقدمه

ضابطه و قانون‌مندی جهت دستیابی به اهداف جمعی و پایبندی به اصول انسانی در فضای توأم با آرامش در هر مجموعه‌ای، امری ضروری به نظر می‌رسد. در فرایند تدوین ضوابط، قوانین، اعمال و اجرای آنها، سنخیت داشتن متن و محتوای قانون با فرهنگ جامعه مورد نظر، بدیهی است و در رسیدن به اهداف مشترک جمعی، که فلسفه وجودی هر مجموعه‌ای است، هماهنگی اعضا، هدفمند بودن قوانین و مجریان اجرا، از جمله عواملی است که تضمین امور را عهده‌دار می‌باشد.

از سوی دیگر، یکی از مهم‌ترین شئون انسانی، منزلت اجتماعی انسان‌هاست که با عوامل مختلفی مرتبط است؛ از جمله این عوامل، چگونگی حضور در جامعه به خصوص از جهت ظاهری و نوع پوشش است. به تعبیر همگان، پوشش مناسب، شامل آراستگی، وقار و نظم در ظاهر می‌باشد. بنابراین، در محیط کار، تحصیل، پژوهش و تحقیق، کوچه و خیابان و ... هر یک به اقتضای خود نوع پوشش خاصی را می‌طلبد. به عبارت بهتر، فرهنگ، تمدن و حتی شرایط اقلیمی هر جامعه‌ای، تعیین‌کننده کیفیت و نوع پوشش افراد در آن جامعه است. گویاتر اینکه، آنچه بیان شد تبیین ضرورت وجود قانون و لزوم رعایت آن می‌باشد، اما در اینجا باید گفت: در کنار قانون، اخلاق حرفه‌ای، تضمین‌کننده آرامش روحی و روانی جامعه می‌باشد.

نکته‌ی قابل تأمل این که در محیط مقدس آموزش و تعلیم در هر کجای جهان، می‌توان موارد مشترک را جستجو کرد و آن

کیفیت پوشش حرفه‌ای مناسب با محیط درس، تدریس و وجود دستورالعمل متناسب با آن می‌باشد. علت و ضرورت ضابطه‌مندی

این محیط، نه تنها بر باورمندی بر اصول ارزشی که حاکی از جهان بینی آنهاست، مبتنی می باشد، بلکه اکثریت آنها بر اساس نوع ضرورت های محیطی، ایمنی و آرامش روحی و روانی متناسب با پیشرفت کار، پایبندی به ضوابط خاص پوشش را الزام می دارند. یکی از علت های وضع ضوابط موجود اعم از ضوابط آموزشی، پژوهشی و فرهنگی در دانشگاه ها، مشخص بودن چگونگی و کیفیت برخورد با افراد هنجارشکن می باشد که عدم رعایت حقوق جمعی برای آنها، امری عادی تلقی می شود و فقط قانون و ضوابط موجود است که راه صحیح را برای آنان، نمایان گر می سازد.

امید است با بهره گیری از تجارب دیگران در زمینه ارتقای فرهنگی محیط های آموزشی، بهبود بخشی اخلاق دانشجوی و خصوصاً بهبود وضعیت پوشش ظاهری دانشجویان، رعایت قانون و اخلاق در محیط های دانشگاهی، بتوانیم در جهت دستیابی به اهداف نظام مقدس جمهوری اسلامی که همانا تربیت نسلی شایسته، مسولیت پذیر، نوآور، خلاق، موفق و سرفراز گام برداشته شود. باشد تا قله های رفیع افتخار و سربلندی، نصیب میهن اسلامیمان گردد.

الف - ضوابط پوشش و اخلاق اسلامی - حرفه‌ای دانشجویان در محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی

فصل اول: کلیات

- 1- منظور از محیط آموزشی در این آئین‌نامه، دانشکده‌ها، مراکز آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی و تمامی فضاهایی است که در روند آموزشی، پژوهشی و درمانی، از آنها استفاده می‌شود. (شامل کلاس‌های درس، سالن‌های کنفرانس، کتابخانه‌ها و محیط‌های عمومی آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی نظیر رستوران، آسانسور، سلف سرویس و بوفه و غیره)
- 2- تمام دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم، دانشجویان میهمان، انتقالی و کارآموز جهت ورود به محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی ملزم به رعایت مفاد این آئین‌نامه می‌باشند.

فصل دوم: نوع لباس و پوشش دانشجویان آقا جهت ورود به دانشکده‌ها و سایر محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی

- 1- با توجه به رسمیت داشتن محیط‌های آموزشی، پوشیدن هر نوع البسه غیررسمی مجاز نمی‌باشد.
تبصره 1- پیراهن باید آستین‌دار، متعارف و غیرچسبان باشد، به طوری که لباس زیر یا قسمتی از بدن از سطح آن قابل رؤیت نباشد.
تبصره 2- پوشیدن بلوزهای مارک‌دار، لباس‌های ورزشی، استفاده از تی‌شرت‌های حاوی تصاویر و یا کلمات نامناسب و ناهمخوان با عرف جامعه، شرع مقدس و یا باز بودن دکمه پیراهن، در محیط‌های آموزشی، ممنوع است.
تبصره 3- شلوار باید بلند متعارف، بدون پارگی (بدون هرگونه علامت‌های گروه‌های انحرافی و افراطی)، ساده و غیرچسبان با رنگ متعارف باشد.
تبصره 4- پوشیدن جوراب به جهت حفظ بهداشت در محیط‌های آموزشی، ضروری است.
- 2- استفاده از دمپایی و صندل در کلیه محیط‌های آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی، ممنوع می‌باشد.
تبصره - کفش باید راحت، تمیز با پاشنه متعارف بوده و دارای رنگ‌های تند، زننده و صدای آزاردهنده نباشد.
- 3- استفاده از کمربندهای غیرمتعارف، شلوارهای فاق کوتاه و لباس‌هایی که هنگام حرکت کردن، قسمتی از بدن پدیدار می‌شود، ممنوع می‌باشد.
- 4- استفاده از علائم و نشانه‌های گروه‌های انحرافی و افراطی و همچنین استفاده از عینک‌های نامتعارف، ممنوع می‌باشد.
تبصره - استفاده از انواع زیورآلات مانند انگشتر و ساعت طلا، دست‌بند، گردن‌بند و... (به جز حلقه غیرطلای ازدواج) و اقلام نامربوط و آویزان از لباس، نظیر زنجیر و علامت‌های گروه‌های افراطی و انحرافی، ممنوع می‌باشد.

۵- هرگونه آرایش صورت و ابروها در آقایان که تشابه به جنس مؤنث ایجاد نماید، ممنوع می‌باشد.

تبصره ۱- موی دانشجویان آقا باید تمیز، آراسته و در حد متعارف بوده و نباید روی چشم‌ها را بپوشاند و آرایش آن به صورت مدل‌های گروه‌های انحرافی و افراطی، ممنوع می‌باشد.

تبصره ۲- استفاده از هرگونه خالکوبی در بدن و همچنین ناخن بلند به دلیل افزایش احتمال انتقال عفونت، آسیب به دیگران و تجهیزات، ممنوع می‌باشد.

فصل سوم: نوع لباس و پوشش دانشجویان خانم جهت ورود به دانشکده‌ها و سایر محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی

۱- بر اساس موازین شرعی و عرفی پوشش دانشجویان دختر باید در حدی باشد که تمامی بدن به جز قرص صورت و کفین (دست‌ها تا مچ) را بپوشاند و برجستگی‌های بدن، مشخص نباشد.

تبصره ۱- استفاده از چادر مشکی متعارف که نشان ملی و مذهبی کشور عزیزمان بوده و حجاب برتر می‌باشد، در محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی به جز داخل بخش‌های بیمارستانی که خطر انتقال عفونت بیمارستانی وجود دارد و دارای ضوابط خاصی است، توصیه می‌گردد.

تبصره ۲- استفاده از مانتو و مقنعه متعارف، به همراه چادر الزامی است.

تبصره ۳- تمامی سر و موها باید با مقنعه پوشیده شود به طوری که نواحی گردن و ناحیه یقه لباس نیز کاملاً پوشیده گردد. مقنعه تا آرنج دست، امتداد داشته و خارج ساختن و نمایان شدن مو از مقنعه به هر اندازه و شکلی، ممنوع می‌باشد.

تبصره ۴- مانتو باید بلند (حداقل ۱۰ سانتی‌متر زیر زانو)، گشاد، غیرچسبان و با رنگ متعارف و غیرزننده باشد، به طوری که لباس زیر آن قابل رؤیت نباشد.

تبصره ۵- تمامی دکمه‌های مانتو باید بسته باشد و آستین مانتو باید تا مچ دست‌ها را بپوشاند. همچنین استفاده از ساق دست توصیه می‌گردد و استفاده از مانتوهای با آستین مجزا و غیرهم‌رنگ (سارافون)، ممنوع می‌باشد.

تبصره ۶- استفاده از روسری یا شال به جای مقنعه برای تمام دانشجویان دختر، ممنوع می‌باشد.

تبصره ۷- شلوار باید بلند، متعارف، بدون پارگی (بدون هرگونه علامت‌های گروه‌های انحرافی و افراطی)، ساده و غیرچسبان با رنگ متعارف باشد.

تبصره ۸- پوشیدن جوراب ضخیم با رنگ‌های غیرجذاب، الزامی و استفاده از جوراب‌های توری و یا دارای تزیینات ممنوع می‌باشد.

۲- کفش باید راحت، تمیز با پاشنه متعارف بوده و دارای رنگ‌های تند، زننده و صدای آزاردهنده نباشد.

- ۳- هرگونه آرایش و استفاده از هر نوع لوازم آرایشی در محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی، ممنوع می‌باشد.
تبصره ۱- استفاده از ناخن‌های مصنوعی و ناخن بلند به دلیل افزایش احتمال انتقال عفونت بیمارستانی و آسیب به دیگران و تجهیزات و همچنین جلب توجه، ممنوع می‌باشد.
- ۲- آرایش ناخن‌ها با لاک و برچسب‌های ناخن به هر شکلی، ممنوع است.
- ۳- تبصره ۳- استفاده از هرگونه آرایش به صورت تاتو (موقت یا دائم) و یا استفاده از حلقه در بینی یا هر قسمت از دست‌ها و صورت ممنوع است.
- ۴- تبصره ۴- استفاده از عطر یا ادوکلن با بوی تند و حساسیت‌زا در محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی، ممنوع است.
- ۴- استفاده از اقلام نامربوط و آویزان از لباس، نظیر زنجیر و علامت‌های گروه‌های افراطی و انحرافی، ممنوع می‌باشد.
- ۵- استفاده و در معرض دید قرار دادن هر گونه زیورآلات مانند انگشتر، دست‌بند، گردن‌بند، گوشواره و ... (به جز حلقه ازدواج) جهت دانشجویان خانم، ممنوع می‌باشد.

ب - ضوابط پوشش و اخلاق اسلامی - حرفه‌ای دانشجویان در محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی

فصل اول: کلیات

۱- منظور از محیط بالینی - آزمایشگاهی در این آئین‌نامه، تمامی مکان‌ها و فضاهای آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی که در روند تشخیص، درمان و آموزش از آنها استفاده می‌شود و شامل بیمارستان‌های آموزشی و یا درمانی، آزمایشگاه‌ها، درمانگاه‌ها و مراکز آزمایشگاهی - تحقیقاتی، بخش‌های درمانی دانشکده‌ها و محیط‌هایی نظیر کلاس درس، سالن کنفرانس، کتابخانه و محیط‌های عمومی در این مراکز (راهروها، سلف سرویس، بوفه، رستوران، آسانسورها و غیره) می‌باشد.

۲- تمام دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم، دانشجویان میهمان و انتقالی جهت گذراندن دوره‌های بالینی (کارآموزی، کارورزی و ...) که در محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی حضور می‌یابند، ملزم به رعایت مفاد این آئین‌نامه می‌باشند.

فصل دوم: نوع لباس و نحوه پوشش دانشجویان در محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی

۱- لباس فرم دانشجویی جهت ورود به بخش‌های بیمارستان‌های آموزشی و سایر محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی، باید متحدالشکل بوده و شامل مجموعه ویژگی‌های زیر باشد:

تبصره ۱- روپوش سفید بلند (در حد ۱۰ سانتی‌متر زیر زانو)، گشاد، ضخیم، آستین‌بلند و غیرچسبان به طوری که لباس زیر یا برجستگی‌های بدن از سطح آن، قابل رؤیت نباشد.

تبصره ۲- روپوش باید دارای آرم دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قم باشد و در سمت چپ، روی جیب روپوش نصب گردد. (آقایان جیب بالا و خانم‌ها جیب پایین).

تبصره ۳- تمامی دکمه‌های روپوش باید در تمام مدت حضور در محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی به طور کامل بسته باشد.

۲- دانشجویان خانم، باید تمامی سر و موها را با مقنعه (با رنگ تعیین شده از طرف دانشکده مربوطه) بپوشانند به طوری که ناحیه گردن و یقه لباس نیز کاملاً پوشیده گردد.

تبصره - مقنعه باید بلند بوده و تا آرنج دست امتداد داشته باشد.

۳- شلوار باید بلند متعارف، بدون پارگی (بدون هرگونه علامت‌های گروه‌های انحرافی و افراطی)، ساده و غیرچسبان و پارچه‌ای با رنگ متعارف باشد.

۴- پوشیدن جوراب ضخیم با رنگ‌های غیرجذاب، الزامی و استفاده از جوراب‌های توری و یا دارای تزیینات، ممنوع می‌باشد.

- ۵- نصب کارت شناسایی عکس دار معتبر صادر شده از طرف دانشکده، (حاوی نام، نام خانوادگی، عنوان، نام دانشکده و نام رشته) در تمام مدت زمان حضور در محیط‌های بالینی- آزمایشگاهی، الزامی می‌باشد و می‌بایست در سمت چپ قسمت بالای روپوش آقایان یا روی جیب پایین روپوش یا روی مقنعه خانم‌ها، نصب گردد.
- ۶- کفش باید راحت، تمیز با پاشنه متعارف بوده و دارای رنگ‌های تند، زننده و صدای آزاردهنده نباشد.
- تبصره- استفاده از دمپایی و صندل در محیط‌های بالینی به جز اتاق عمل، ممنوع می‌باشد.
- ۷- هرگونه آرایش و استفاده از هر نوع لوازم آرایشی در محیط‌های بالینی- آزمایشگاهی، ممنوع می‌باشد.
- تبصره ۱- استفاده از ناخن‌های مصنوعی و بلند کردن ناخن به دلیل افزایش احتمال انتقال عفونت، آسیب به دیگران، تجهیزات و جلب توجه، ممنوع می‌باشد.
- تبصره ۲- آرایش ناخن‌ها با لاک و برچسب‌های ناخن، به هر شکلی، ممنوع است.
- تبصره ۳- دانشجویان خانم باید نسبت به رعایت دستورات شرعی، اهتمام جدی داشته باشند و خارج ساختن و نمایان شدن موها از مقنعه به هر اندازه و شکلی، ممنوع می‌باشد.
- تبصره ۴- موهای دانشجویان آقا باید تمیز، آراسته و در حد متعارف بوده و نباید روی چشم‌ها را بپوشاند و آرایش آن به صورت گروه‌های انحرافی و افراطی، ممنوع می‌باشد.
- تبصره ۵- استفاده از عطرها و ادوکلن با بوی تند و حساسیت‌زا در محیط‌های بالینی- آزمایشگاهی، به طور کامل ممنوع است.
- تبصره ۶- استفاده از آرایش به صورت تاتو و یا استفاده از حلقه در بینی یا هر قسمت از دست‌ها و صورت، ممنوع است.
- تبصره ۷- هر گونه آرایش صورت و ابروها در آقایان که تشابه به جنس مؤنث ایجاد نماید، ممنوع می‌باشد.
- ۸- استفاده از اقلام نامربوط و آویزان از لباس، نظیر زنجیر و علامت‌های گروه‌های افراطی و انحرافی، ممنوع می‌باشد.
- ۹- استفاده و در معرض دید قراردادن هر گونه زیورآلات مانند انگشتر، دست‌بند، گردن‌بند، گوشواره و ... (به جز حلقه ازدواج) برای دانشجویان، ممنوع می‌باشد.
- ۱۰- پوشش دانشجویان در محیط‌های بالینی- آزمایشگاهی خاص (مانند اتاق عمل، ICU، CCU و ...) می‌بایست کاملاً بر طبق استاندارد تعریف شده در آن محیط و با رعایت حجاب و پوشش کامل اسلامی باشد.

ج - موازین رفتار دانشجویان در محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی و محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی

- ۱- رعایت اصول اخلاق اسلامی - حرفه‌ای، تواضع و فروتنی در برخورد با دیگر دانشجویان، اساتید، کارکنان و بیماران توسط دانشجویان الزامی است.
- ۲- حفظ آرامش و ادب از ضروریات محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی و محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی است، لذا، هرگونه بحث و شوخی‌های نامناسب، ایجاد سروصدا و خنده‌های بلند و نامتعارف و یا بر زبان راندن کلمات سخیف در محیط‌های عمومی این گونه مراکز نظیر راهروها، سلف سرویس، بوفه، رستوران، آسانسورها و غیره ممنوع می‌باشد.
- ۳- استعمال سیگار و سایر دخانیات در کلیهٔ زمان‌های حضور فرد در محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی و محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی، ممنوع می‌باشد.
- ۴- جویدن آدامس و نظایر آن در کلیهٔ محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی و محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی نظیر بخش‌ها، آزمایشگاه‌ها، سالن کنفرانس، کلاس درس، آزمایشگاه‌های آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی، راند بیماران و در حضور اساتید، کارکنان و بیماران ممنوع می‌باشد.
- ۵- در زمان حضور در کلیهٔ محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی و محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی نظیر بخش‌ها، آزمایشگاه‌ها، سالن کنفرانس، کلاس درس، آزمایشگاه‌های آموزشی و پژوهشی و یا بهداشتی و درمانی و راند بیماران، تلفن همراه باید خاموش بوده و در سایر زمان‌ها، استفاده از آن به حد ضرورت کاهش یابد.
- ۶- در کلیه موارد، رعایت مقررات و آئین‌نامه‌های کنترل عفونت‌های بیمارستانی لازم‌الاجرا و در اولویت می‌باشد. بنابراین، به جز بخش‌ها یا محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی بیمارستانی که خطر انتقال عفونت بیمارستانی وجود دارد، استفاده از چادر مشکی جهت دانشجویان خانم در سایر محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی توصیه می‌گردد، در هر صورت، کامل بودن پوشش و حجاب اسلامی در کلیهٔ بخش‌ها الزامی است.
- ۷- رعایت بهداشت و پاکیزه نگه داشتن محیط‌های آموزشی، پژوهشی، بهداشتی و درمانی و محیط‌های بالینی - آزمایشگاهی، ضروری می‌باشد.

د - آئین نامه پوشش اخلاق اسلامی - حرفه ای دانشجویان در وسایل عمومی ایاب و ذهاب دانشجویان

فصل اول: کلیات

۱- منظور از وسایل نقلیه در این آئین نامه، کلیه وسایل نقلیه اعم از اتوبوس، مینی بوس و سواری می باشد که از سوی دانشکده ها، مراکز بهداشتی- درمانی و سایر واحدها با هماهنگی معاونت دانشجویی- فرهنگی از آنها جهت ایاب و ذهاب دانشجویان استفاده می شود.

۲- تمامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قم، جهت استفاده از این وسائل نقلیه و بهره مندی از آنها، ملزم به رعایت مفاد این آئین نامه می باشند.

۳- دانشجویان و رانندگان محترم، ضمن رعایت این موازین، لازم است در صورت بروز تخلف یا برخورد نامناسب و خارج از ادب و قوانین و مقررات، موارد را جهت رسیدگی به نماینده معاونت دانشجویی و فرهنگی در دانشکده و یا ستاد معاونت گزارش نمایند و از برخورد مستقیم، جداً خودداری نمایند.

فصل دوم: نحوه رفتار دانشجویان و رانندگان در وسایل نقلیه

۱- از آنجا که فضای وسایل نقلیه در خدمت دانشگاه، فضای دانشگاهی محسوب می شود، دانشجویان عزیز و همچنین رانندگان محترم، ملزم به رعایت موازین آئین نامه پوشش مصوب دانشگاه می باشند.

۲- از آنجا که حرکت وسایل نقلیه بر اساس برنامه تعیین شده می باشد، لذا، هرگونه تغییر برنامه بدون هماهنگی نمایندگان معاونت دانشجویی و فرهنگی، ممنوع می باشد.

۳- سرویس های نقلیه رأس ساعت تعیین شده حرکت می نمایند و مجاز به توقف بیش از زمان مقرر نخواهند بود و توقف در خارج از مکان های تعیین شده، ممنوع می باشد.

۴- به دلیل محدودیت منابع، سرویس های ایاب و ذهاب ویژه دانشجویان غیربومی می باشد، لذا استفاده از وسایل نقلیه توسط افراد متفرقه و یا دانشجویان بومی بدون هماهنگی با مراجع ذی ربط، ممنوع می باشد.

۵- همراه داشتن کارت دانشجویی به عنوان کارت شناسایی معتبر در دانشگاه و ارائه آن در صورت درخواست راننده، الزامی است.

۶- نحوه استقرار دانشجویان در وسایل نقلیه در صورت وجود هر دو گروه خانم ها و آقایان، بر اساس برنامه ریزی انجام شده، به گونه ای است که آقایان در صندلی های جلو و خانم ها در صندلی های عقب وسیله نقلیه، استقرار یابند. لذا، هرگونه تخطی از این مقررات، ممنوع می باشد (حتی برای دانشجویانی که نسبت به یکدیگر محرم می باشند).

- ۷- صحبت کردن در فضای وسایل نقلیه، باید به آرامی و با ادب همراه باشد و هر گونه ایجاد سروصدای بلند، شوخی‌های نامناسب و یا بر زبان راندن کلمات سخیف، ممنوع بوده و پیگرد قانونی دارد.
- ۸- استعمال سیگار و سایر دخانیات در همه مکان‌ها از جمله فضای وسایل نقلیه دانشگاه، ممنوع می‌باشد.
- ۹- هرگونه عکس‌برداری یا فیلم‌برداری در وسایل نقلیه، بلندکردن صدای موبایل یا هر گونه وسایل الکترونیکی دیگر به عنوان پخش صوت و تصویر در وسایل نقلیه دانشگاه، ممنوع می‌باشد.
- تبصره: استفاده از موبایل به عنوان پخش صوت انفرادی با گوشی « هدفون » به شرط کم بودن صدا و غیرآزار دهنده بودن برای دیگران، بلامانع است.
- ۱۰- پخش هر نوع آهنگ یا موسیقی غیرمجاز از طریق لوازم سمعی و بصری وسایل نقلیه، ممنوع می‌باشد.
- ۱۱- رعایت بهداشت و پاکیزه نگهداشتن فضای وسیله نقلیه دانشگاه، ضروری می‌باشد.
- ۱۲- رعایت اصول اخلاق اسلامی - حرفه‌ای، تواضع و فروتنی در برخورد با دیگر دانشجویان و راننده توسط دانشجویان الزامی است؛ لذا، هر گونه درگیری لفظی و یا فیزیکی در فضای وسایل نقلیه دانشگاه، پیگرد قانونی دارد.

ومن ... توفیق

معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه علوم پزشکی قم